SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 24. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 26 APRIL, 1916. NO. 16

Prov. Library Winnipeg

FARMARE OCH FILOSOF.

SVENSK FILOSOFIE KANDIDAT, SOM I TIO ÅR BOTT PÅ CANADENSISKT HOMESTEAD.

EN INTRÄSSANT BEKANTSKAP.

"Han talar med bönder på
böndernas sätt
och med lärde män på latin."

Dessa Karlfeldts ord om Fridolin rann mig i minnet, när jag första gången sammanträffade med Rudolf Einhardt från Forgan, Sask.

Detta inträffade en dag förliden mars månad. Jag satt som vanligt lutad öfver mitt arbete i mitt sanctum på tidningsredaktionen, då någon knackade på dörren och öppnade denna. Framför mig stod en högrest, nästan jättelik man. Hans solbrynta ansikte skvallrade om mycket vistande ute i det fria. "En farmäre", tänkte jag först. Det markerade, fina ansiktet, det välvårdade helskägget, den intelligenta blicken kom mig emellertid att taga mannen för professor, doktor eller något annat studeradt och lärdt. En redaktör, som dagligen möter olika människotyper, blir ju mer eller mindre människokännare, och det visade sig snart, att min på senare åren uppöfvade förmåga i människokännedom icke denna gången svek mig.

Hvetet skördas.

"Mitt namn är Einhardt", presenterade sig mannen med en välljudande, kraftig stämma, icke på svenska, utan på ren och oförfalskad skånska.

Jag misstänker, att min vän Einhardt tyckte, att jag den gången såg snopen ut. Snopen var jag också, icke därför att jag blef besviken på hans utseende — man gör sig ju nästan alltid en föreställning om en persons utseende, hvilkens alster man läst och beundrat — utseendet var i själfva verket just sådant, som jag föreställt mig det — åter en triumf för redaktörens människokännedom — men jag kände mig snopen, emedan jag icke genast förstått, att mannen framför mig var Rudolf Einhardt. Ty så och endast så — stor, kraftig, flärdfri och intelligent — borde den mannen te sig. Det borde jag genast förstått, då jag i tre år haft nöjet läsa och publicera hans artiklar och dessutom mottaga en del privatbref från hans penna.

Allt nog, vi blefvo mycket fort vänner, och detta sammanträffande gaf uppslag till, icke precis ett åttaårigt dundrande kalas, som det heter om Gluntens och Magisterns sammanträffande, men till några veckors synnerligen angenäm samvaro. Jag öfverdrifver icke, då jag säger, att denna samvaro hör till de ljusaste minnena i mitt lif — — —

I tre år hade jag, som sagdt, haft nöjet läsa och äfven publicera en hel del artiklar från Rudolf Einhardts penna — med undantag af några mycket "farliga" efter krigets utbrott, hvilka jag med svidande hjärta måste returnera. I tre år hade jag undrat, hvem Rudolf Einhardt egentligen var. Att han var farmare framgick af hans bref. Att han besatt ett högre mått af boklig bildning, förstod jag väl af hans artiklar. Var denna förvärfvad genom själfstudium eller akademiska studier? Jag misstänkte nog det senare, men jag var dock icke fullt säker, ty det hör ju icke precis till det allra vanligaste, att man finner en akademiker som farmare ute på Canadas prärier...

Många voro äfven de af Svenska Canada-Tidningens läsare, som både muntligen och skriftligen frågade mig, hvem Rudolf Einhardt var — hans artiklar hade ju väckt uppseende och beundran inom läsekretsen. Till sist tog jag mod till mig — det var i november förlidet år —, tillskref Einhardt och anhöll om en artikel för tidningens julnummer samt hans porträtt och några biografiska uppgifter för publicering i samma nummer. När det med spänning motsedda svaret anlände, blef jag icke så litet besviken. Den äskade artikeln — och en synnerligen präktig sådan — fanns där mycket riktigt, men intet porträtt och endast några få, mycket litet sägande biografiska uppgifter — endast för min privata del, icke för publicering, det förbjöd han mig strängeligen. När jag sedan sammanträffade med Einhardt, förstod jag mycket väl hans handlingssätt i detta afseende. Ett bland de vackraste dragen i hans karaktär är nämligen anspråkslöshet och flärdfrihet — han rent af hatar allt, hvad publicitet, uppseende och smicker heter. Jag vet, att det är mot hans önskan, att jag skrifver denna lilla artikel, men jag har aldrig lofvat att icke göra det, och då får han försöka förlåta en stackars tidningsmurfvel, som söker skrifva om något, han vet skall inträssera tidningens läsare.

Under vistelsen i Winnipeg försökte jag förmå Einhardt att gå och fotografera sig, men nix, den gubben gick icke. Några snapshots från farmen vid Forgan, hvilka här publiceras, förärade han mig dock. När han nu återfinner dem i tidningens spalter, vet jag, att han kommer att svära en stilla vers, men det kan nu icke hjälpas...

Som jag tror, att det skall inträssera mina läsare att höra något om Rudolf Einhardts lefnadshistoria, skall jag här i korta drag förtälja den.

Einhardt såg första gången dagens ljus någon dag under året 1875. Denna naturnödvändiga händelse inträffade i södra delen af "kungariket" Skåne, där hans far bedref landtbruk. Jag vet icke, hvar han lärde sig A-B-C, men alltnog, snart finna vi honom vid Lunds högre allmänna läroverk, där han 1892 eröfrade den hvita mössan. Därefter "låg" han vid Lunds universitet, men att han icke blott låg där, vittnar det faktum om, att han 1896 aflade filosofie kandidatexamen med historia som hufvudämne. Han hade icke långt kvar till doktorsgraden, då han 1898 greps af vandringslust och i likhet med många andra unga svenskar emigrerade han till Amerika.

Där blef emellertid vistelsen icke långvarig. Boerkriget utbröt, och gripen af sympati för det lilla tappra boerfolket beslöt Einhardt att kämpa på deras sida. Snart finna vi honom alltså i stridens hetta. Han blef snart tillfångatagen, men lyckades rymma. Det dröjde emellertid icke länge, förrän han blef sårad — tre kulor i kroppen — och åter tillfångatagen.

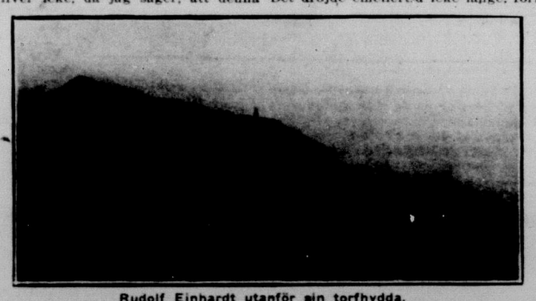

Rudolf Einhardt utanför sin torfhydda.

En ganska roande episod inträffade i början af fångenskapen. En engelsk underofficer tilltalade honom på boerspråket. Einhardt bad honom tala engelska, då han bättre behärskade detta språk. Underofficeren rapporterade detta märkliga förhållande, att en boersoldat hällre talade engelska än sitt eget språk, till en löjtnant af utpräglad, äcklig engelsk snobbtyp. Denne satte monokeln till rätta, fixerade Einhardt och sade i öfverlägsen nasalton:

"Hur kommer det sig till att ni, en boer, hällre talar engelska än ert eget språk?"

"Vi boer strida icke med käften utan med gevär", kom det något "uppkäftiga" svaret.

Löjtnanten gjorde helt om och vände den underlige "boern" ryggen.

I sällskap med andra krigsfångar fördes Einhardt till Indien, under hvars brännande sol han tillbrakte 18 månader i engelsk krigsfångenskap. Behandlingen af fångarne var god. Einhardt påstår elakt nog, att engelsmännen förde sina fångar till Indien för att imponera på infödingarna...

När kriget var slut, reste Einhardt till Sverige och därifrån åter snart till

(Forts. å sid. 7.)

Ankomsten.

Ångaren Stockholm med de svensk-amerikanska tidningsmännen anländer till Göteborg.

STORSLAGET MOTTAGANDE.

HELA GÖTEBORG I FLAGGSKRUD MED ANLEDNING AF BESÖKET.

Ångaren Stockholm ankom vid half 9-tiden på kvällen den 30 mars till Vinga, men gick icke in till Riföfjorden, enär en svår regntjocka var rådande. Den kvarlåg därför under den mörkare delen af natten utanför Vinga och höll sjön. På morgonen den 31 gjärs styrde ångaren in mot Göteborg och passerade Klippan en kvart öfver 7 på morgonen samt förtöjde vid Pölsebo bojar. Ångaren Ejdern, som skulle öfverföra passagerarna från Stockholm till kajen, lämnade redan vid 7-tiden ångslupstrappan med tulltjänstemän och representanter för Amerika-linjen samt de komitérade som tillsattes för att ordna mottagandet af de svensk-amerikanska pressmännen ombord. Ejdern kom emellertid för tidigt till förtöjningsplatsen och kunde därför icke lägga till vid Stockholm förrän en kvart före 8. Sedan tulltjänstemännen gått ombord, gingo Ejderns öfriga passagerare upp på Stockholm, där hälsningar utbyttes. Därefter började man genast öfverföra första och andra klass-passagerare och resgods till Ejdern och kl. 9.45 gjorde ångaren sin första färd med passagerare och gods till Stigbergskajen, där visitering af resgodset företogs i betongskjulet.

Sedan de svensk-amerikanska pressmännen fått bostäder på Grand Hotel och Hotel Pallas, företogs en rundtur genom staden med besök i hamnen, museet, Slottsskogen, Kullagerfabriken m. fl. industriella anläggningar. I staden flaggades allmänt med såväl den blågula duken som stjärnbaneret, i synnerhet på de hotell där gästerna bodde.

Till ära för de svensk-amerikanska gäster som medföljt ångaren Stockholm på dess senaste resa från New York hade Föreningen för svenskhetens bevarande i utlandet på fredagsaftonen d. 31 mars anordnat middag å Grand hotel, hvilken, trots den korta förberedelsetid som stått föreningen till buds, vunnit rätt liflig tillslutning och äfven på ett synnerligen lyckligt sätt inledde raden af de festligheter hvilka äro planerade med anledning af de svensk-amerikanska journalisternas besök i hemlandet.

Gästerna hälsades välkomna af grosshandlare C. J. Ekman, hvilken lifligt beklagade att riksföreningens ordförande, konsul J. Ekman, var förhindrad att presidera vid banketten.

(Forts. å sid. 7.)

"STOCKHOLM" INTAGEN TILL KIRKWALL.

De svensk-amerikanska tidningsmännen uppehållna på obestämd tid.

I tisdags f. v. ingick telegrafiskt meddelande att Svenska Amerikalinjens ångare Stockholm med bl. a. de svensk-amerikanska tidningsmännen ombord, blifvit intagen till Kirkwall för visitering.

Hur långt uppehållet i Kirkwall blir torde ännu ej kunna veta med undantag för engelska amiralitetet.

Enligt gjorda beräkningar skulle "Stockholm" ha inträffat i New York som i lördags.

Amerikanske ministern förflyttas?

Enligt hvad ett telegram meddelar är det starkt ifrågasatt att förflytta amerikanske ministern i Stockholm Ira Nelson Morris till Konstantinopel.

Turnéen uppskjutes.

Ett telegram meddelar nu, att den påtalade turnéen af en skara svenska amatöratleter till Amerika uppskjutits till krigets slut af den anledning att somliga af de styfvaste atleterna f. n. äro utkommenderade på vakttjänstgöring.

Jakten efter Villa upphör.

Jakten efter Villa har nu upphört. De amerikanska trupperna ligga stilla i en position, som är 250 mil lång, afvaktande utgången af de diplomatiska förhandlingarna mellan Förenta Staterna och Mexico.

Planer mot Canada.

Den engelska regeringen publicerade i torsdags ett meddelande från Horst von der Goltz, en hemlig agent för den tyska regeringen, hvilken nu sitter arresterad i Förenta Staterna. I detta meddelande redogör von der Goltz för sin verksamhet i Amerika. Bl. a. heter det, att han samarbetat med de förra tyska militärattachéerna, kapten von Papen och Boy-Ed i Washington. De hade planerat att spränga i luften järnvägsstationer, spannmålselevatorer och slussar i kanalerna mellan de stora sjöarna i förhoppning att därmed söka förhindra Canada att komma till moderlandets hjälp. Man hade äfven tänkt på raider på städer vid de stora sjöarna. Dynamit och vapen hade samlats för att användas, då den första canadensiska kontingenten afseglade till England.

SVENSKAR I SKANDINAVISKA REGEMENTET.

Axel R. Mellander.

K. M. Backstrom.

C. A. Nord.

Vi ha i dag nöjet att presentera tre svenskar, som nyligen tagit värfning i det skandinaviska regementet (223rd Battalion).

Axel Rudolf Mellander är född i Halmstad, Sverige. Han har studerat vid Halmstads högre allmänna läroverk och Lunds privatgymnasium. År 1911 kom mr Mellander till Canada, där han bland annat varit anställd som "time keeper" vid Fletcher & Jones-Co:s grufvor vid Sudbury, Ont., som inspektör och biträdande ingeniör vid C. N. R. från Port Arthur till Montreal, samt som materialinspektör vid Canadian Stewart Co., Ltd., Montreal. Mr Mellander har patent på en lifräddningsapparat, som han uppfunnit. Han erhöll för några veckor sedan sergeants rang i det skandinaviska regementet, och som han varit gymnastikinstruktör i Sverige, blir han till stor nytta, då det gäller att undervisa rekryter i svensk gymnastik. Sergeant Mellander är f. n. ute i Wetaskiwin, Alta., där han sköter rekryteringen för regementet.

Karl Mauritz Backstrom är född i Umeå, Sverige. Han har i fem år tjänstgjort vid den svenska flottan, hvilken han lämnade med de bästa betyg. Han är en framstående idrottsman, som vunnit mer än tjugu medaljer i olika täflingar. Mr Backstrom har blifvit utnämnd till korpral.

Charles Avery Nord från Dubuc, Sask., är född i Trångsviken, Sverige, år 1880. Han kom till Canada då han var tolf år gammal. Deltog i boerkriget på engelsmännens sida, och har varit bosatt i Sydafrika i 16 år. I boerkriget erhöll han flera utmärkelser för visad tapperhet och duglighet. Mr Nord har äfven tjänstgjort som hälsovårdsinspektör vid Bloomfontain. Vid det nuvarande krigets utbrott deltog han i expeditionen i tyska Sydvästafrika och äfven i expeditionen mot De Wet. Mr Nord, som blifvit utnämnd till sergeant i det skandinaviska regementet, är 6 fot ¼ tum lång, mäter 44 tum öfver bröstet och väger 217 pund. Han har skaffat många nya rekryter för 223dje bataljonen.

Förräderimålet i Sverige.

Saken har väckt ofantligt uppseende öfver hela landet.

KVARSTANNA I HÄKTE.

Vi ha tidigare efter telegram meddelat i korthet om häktandet i Stockholm af tre af Socialistiska ungdomsförbundets mera framskjutna medlemmar, dr Erik Hedén, red. Z. Höglund och red. Ivar Oljelund för "högförräderi". Senast hitlända Sverige-tidningar lämna följande detaljer:

Anklagelsen gäller förhandlingarna vid förbundets kongress den 18 och 19 mars. Under diskussionen om principiellt motstånd mot Sveriges deltagande i kriget gjordes framställningar, som voro ytterligt gående, hvilkes upprepades i ett af Z. Höglund skrifvet manifest. En talare å kongressen uttalade en förhoppning, att "Sveriges arbetare ej skulle väja tillbaka för några medel i kampen mot krigets blodiga vanvett". I manifestet, som har till rubrik "Fred till hvarje pris", heter det bland annat:

"Då erfarenheten lärt, att de härskande klasserna och deras politiska organ i yttersta hand icke rygga tillbaka för annat än den makt folket kan sätta bakom sin fredsvilja, och att den parlamentariska kampen är otillräcklig för detta syfte, uttalar kongressen sig för nödvändigheten af att förberedelser vidtagas för organiserandet af en utomparlamentarisk massaktion till mötandet af alla krigsplaner. Som ett första medel i denna riktning betraktar kongressen en omfattande storsträjk i ett gifvet ögonblick, genom hvilken den arbetareklassens samlade makt, som ligger i vägran att ställa arbetskraften till de härskandes förfogande, kommer till användning. En klokt förarbetad och organiserad storsträjk bör sträfva att omfatta både de arbetare som framskapa produktionens råmaterialier (grufarbetare m. fl.), de som i lifsmedels-, beklädnads-, ammunitions- och öfriga fabriker framskapa de för kriget nödvändiga fabriksprodukterna och främst kommunikationsarbetarna.

Kongressen betonar emellertid, att detta medel icke är det enda och ej häller ensamt tillfyllest, samt att det genom de motåtgärder, som en sådan storsträjk möjligen skulle möta från de härskande kan komma att drifvas öfver i en kamp af betydligt mera tillspetsad karaktär."

Det åtal, som anbefallts, åsyftar strafflagens stadgande angående den som "muntligen inför menighet eller folksamling eller i skrift, den han utspridt eller utsprida låtit, uppmanar till våld å person eller egendom eller till annat brott", eller som "annorledes, såsom genom prisande af brottslig handling, muntligen inför menighet eller folksamling eller i skrift den han utspridt eller utsprida låtit söker förleda till brott", eller som eljest på angifvet sätt "sökt förleda till ohörsamhet mot lag eller laga myndighet." Strafflatituden är synnerligen vid och går från fyra års straffarbete till böter. Uppmaningen till järnvägsstrejk under storsträjken belades enligt denna paragraf med två månaders fängelse. Och nyligen dömdes skräddaren H. Bäck till 6 månaders fängelse för maning till mobiliseringsstrejk.

Vid de förhör som hållits med de häktade ha Hedén och Oljelund frånsagt sig all del i manifestets tillkomst, som ensamt skrifvits af Höglund.

Om den andra sessionen i detta celebra mål berättar "Dagens Nyheter":

Andra sessionen i Stormklockemålet hölls d. 29 mars inför rådhusrättens

(Forts. å sid. 6.)

NYA NYKTERHETSSEGRAR.

Förbudslagar i New Brunswick och Nova Scotia.

I torsdags eftermiddag introducerades i New Brunswicks legislatur af attorney-general K. B. M. Baxter "The Intoxicating Liquor Act." Enligt denna träder rusdrycksförbud i kraft d. 1 maj nästa år. Senare, troligen efter krigets slut, kommer en folkomröstning att äga rum för att se, om folket vill att förbudet skall fortsäta att gälla. Lagen tillåter, att personer ha rusdrycker i sina privata hem, och förbjuder icke import.

Legislative council i Halifax, N. S., antog i tisdags f. v. förbudsbillen med 12 röster mot 5. Härigenom blir Halifax, de "vätas" i Nova Scotia sista bålverk, torrlagdt den 30 juni.

HEMSKT DÖD AF EN SINNESSJUK MODER.

Kastar sina två barn och sig själf i en brunn.

En upprörande händelse har inträffat i Bosatorp, Nöbbelöfs socken, Sverige, i det hustrun till en hemmansägare Karl Sandberg i ett anfall af sinnesförvirring kastat sina två barn och sig själf i en brunn. När folk skyndade till funno de modern hängande i ett rör från en pump som ledde ned i brunnen. Båda barnen voro döda, men modern var ännu vid lif. Hon infördes till Växiö hospital, där hon nu vårdas. Hon har helt och hållet förlorat minnet och tror att hon råkat ut för en olyckshändelse.

HEMSK ELDSOLYCKA.

Moder och tre barn innebrända vid Norrköping.

Två större bostadshus, inrymmande arbetarbostäder vid Träförädlingsaktiebolaget vid Karlsro utanför Norrköping, ha härom aftonen nedbrunnit. I de brunna bygnaderna bodde sammanlagdt 11 arbetarfamiljer, af hvilka de flästa icke hade sitt lösöre försäkrat.

Sorgligt nog kräfde elden 4 människolif, nämligen maskinsnickaren Karl Emanuel Karlssons 35-åriga hustru och makarnas 3 barn, respektive 11 månader, 8 och 10 år gamla. Familjen Karlsson bodde i tredje våningen i det först antända huset. Mannen var vid tillfället inne i Norrköping, och då hustrun kort efter eldens utbrott syntes komma springande utifrån uppför trappan till bostaden för att rädda barnen hade lågorna så gripit omkring sig att hon ej lyckades komma ut igen.

Elden hade spridt sig med stor häftighet. I flera lägenheter måste mödrarna rycka de små barnen ur deras bäddar för att därefter fly undan lågorna.

Vid 10-tiden var elden begränsad. Den såg under eftermiddagen vid flera tillfällen ganska hotandt ut för i närheten belägna villor. Tolf familjer ha blifvit husvilla genom branden.

Hjälper handeln.

Meddelande ingick i fredags om, att ett arrangemang kommit till stånd mellan det brittiska amiralitetet och New Foundlands regering, hvarigenom tillräckligt med fartyg komma att furneras för att taga hand om koloniens handel. Denna har under de senaste månaderna lidit betydligt på grund af brist på fartyg.

Winnipeg under vatten.

Stora delar af Winnipeg öfversvämmas af Red river.

SOM I VENEDIG.

Stora delar af Winnipeg stå nu under vatten. Redan i söndags å. d. började Red river och Assiniboine river att stiga så betydligt, att öfversvämning inträffade på olika platser i staden. Floderna gingo något öfver sina bräddar, och en del närliggande gator öfversvämmades. Den största delen af öfversvämningen har dock orsakats af att vattnet gått tillbaka från floden i kloakledningarna. De värst hemsökta platserna äro St. Boniface, Norwood, Ft. Rouge och St. James.

Floden fortsatte under förliden vecka att stiga, och öfversvämningen blef allt svårare. I söndags steg den ytterligare en half fot, och flera gator, som hittills varit torra, ligga nu under vatten. I St. Boniface och Norwood kan man på många ställen icke se annat än vatten och hus. Vattnet är här på många ställen 20 fot djupt, och flera hus stå i vatten till andra våningen.

De flästa familjer i dessa hus ha naturligtvis måst flytta ut. De sökte i allmänhet rädda sina möbler och tillhörigheter på af staden tillverkade flottar, men i många fall blefvo möblemangen totalt förstörda. Det är flera hundra familjer, som på detta sätt blifvit lidande.

Spårvägstrafiken har äfven lidit afbrott. Staden har emellertid på flera platser bygt temporära broar, så att folk kan komma fram. Äfven har den bygt flatbottnade båtar, som gör turer mellan de öfversvämmade husen och "fastlandet". Det är ganska egendomliga scener, påminnande om Venedig, som utspelas på de öfversvämmade gatorna.

Man fruktar, att floden skall stiga ännu några fot, och kommer den då att hota själiva affärsdistriktet. Många stora affärshus lida redan, i det deras källare blifvit öfversvämmade.

Den materiella skadan är betydlig, antagligen flera miljoner. De enskilda, som fått sina hus och möbler ramponerade, bli de mest lidande. Äfven staden får vidkännas en del utgifter, då det gäller att återställa gatorna i vanligt skick, då vattnet en gång sjunker undan.

En medlem af tyska ambassaden häktad.

En assisterande sekreterare vid tyska ambassaden i Washington, Wolf von Ingel, som tidigare tjänstgjorde som adjutant åt den hemsända kapten Franz von Papen, arresterades i tisdags f. v. och en mängd i hans ägo befintliga dokument beslagtogos. Häktningen försiggick icke utan motstånd från von Ingels sida. Han frigafs senare mot en kaution af $20,000. De beslagtagna papperen äro påtagligen af den största vikt, ty den första begäran som af tyska ambassadören framställdes var att dokumenten skulle utan att först fotograferas förseglas och tillställas ambassaden. Von Ingel torde vara inblandad i konspirationen att spränga Welland-kanalen i Canada. De beslagtagna dokumenten uppges kasta ett klart ljus öfver de tyska konspirationer, som tidigare ledt till så många uppseendeväckande häktningar.

Krigskrönikan.

Striden vid Verdun pågår med växlande vapenlycka. — Ryssarna taga Trebizond.

RYSSAR I FRANKRIKE.

SIR ROBERT CASEMENT ARRESTERAS PÅ TYSKT FARTYG.

Onsdagen den 19 april.

Tjugotvå franska aeroplan bombarderade i går morse den bulgariska staben vid Doiran. Bombardemanget var en fullständig sucess, säga de franska officerarna. — En explosion inträffade i fredags vid torpedverken vid Wilhelmshaven, som blefvo färdiga förliden februari månad. Flera personer dödades. — Officiellt meddelades i går, att den brittiska ångaren Zent i början af månaden sänktes utan varning af en submarin. 49 människor omkommo. — De brittiska linjerna på södra stranden af Tigris ha blifvit tillbakaslagna af turkarna. De drefvos tillbaka cirka 800 yards. — Den canadensiska förlustlistan vid St. Eloi uppgick till i dag till 1,238. — En resolution om allmän värnplikt framlades i går i det brittiska öfverhuset af Lord Milner. — Britterna ha på västfronten tagit flera tyska tranchéer och tillbakaslagit tyska anfall. — En kabinettskris har flera dagar hotat England. Faran synes emellertid nu vara öfver. — Den tyske kejsaren lär ha dekorerat befälhafvaren för den submarin, som torpederade Sussex. — En turkisk submarin har blifvit sänkt af en mina vid Trebizond vid Svarta Hafvet. Fyra nya submariner ha sändts till Turkiet från Tyskland. — Trebizond, den befästade turkiska staden vid Svarta Hafvet, "Nyckeln till Asiens handel", har fallit, rapporterades från Petrograd i går. Därmed har den ryska armén under storfurst Nikolaus framflyttats ytterligare hundra mil närmare Konstantinopel, som dock ännu är 575 mil aflägset. Den turkiska hären anses därmed vara bruten, så tillvida att den icke kan längre förmå göra stånd mot de på-

(Forts. å sid. 7.)

ETT ULTIMATUM.

En brytning mellan Förenta Staterna och Tyskland synes stå för dörren.

President Wilson afsände i tisdags f. v. ett ultimatum till Tyskland, underrättande den tyska regeringen, att om den icke upphörde med det slags krigföring, som det hittills bedrifvit på hafvet med sina submariner, och ändrade den i enlighet med de af presidenten förut gjorda framställningarna, så skulle Förenta Staternas regering afbryta alla diplomatiska förbindelser med Tyskland. Ingen särskild tid är utsatt, inom hvilken den tyska regeringen måste afgifva sitt svar, men svar begäres strax.

Den tyske ambassadören, grefve von Bernstorff, uppvaktade utrikesminister Lansing i tisdags eftermiddag f. v. innan presidentens ultimatum afsändes. Han presenterade för honom en not från sin regering, uti hvilken Tyskland gaf försäkringar om att föra undervattenskriget i enlighet med internationell lag och att Tysk-

(Forts. å sid. 7.)

Ny assisterande krigssekreterare.

William M. Ingraham, f. d. borgmästare i Portland, Maine, har af president Wilson blifvit utnämnd till assisterande krigssekreterare. Han efterträder Henry Breckenridge, som afgick med förre sekreterare Garrison.

J. O. ingriper i förräderimålet.

J. O. har på torsdagen d. 30 mars till rådhusrättens i Stockholm sjunde afdelning aflätit en skrifvelse, hvari han, med anledning af hvad i tidningspressen uppges ha förekommit vid rannsakningen med hrr Höglund, Hedén och Oljelund, för pröfning af åtalets behörighet anmodar afdelningen att till honom insända protokollen i målet.

Ett rekordår.

Canadas handel under senaste fiskalår uppgick till $1,423,000,000. Detta är $346,000,000 mer än under något annat föregående år. Stor ökning visar sig i nästan all export. Värdet af exporterade hemprodukter uppgick till $741,000,000, jämfördt med $409,000,000 året förut. Importen af varor, belagda med tull, uppgick till $289,000,000 och på tullfria varor till $218,000,000 mot $279,000,000 och $175,000,000 året förut.

Krigshandelslagen antagen.

Krigshandelslagen antogs i torsdags å. d. af båda kamrarne i svenska riksdagen utan debatt och med allmän enighet. Som det uppgafs i telegrammet förliden vecka, är lagen en kompromiss, enär den ålägger myndigheterna att rådgöra med sakkunniga, när öfverträdelser skola beifras. Åtal kan väckas endast med justitieministerns medgifvande. Lagen afser att hindra svenska köpmän från att ingå öfverenskommelser, som stå i strid med landets neutralitet och värdighet och som vore ägnade att ge utländska makter kontroll öfver eller inflytande på svensk handel hemma och utrikes.